

מסורת הש"ס

6 לעיל ח. י. ח. 3 [בכריתות
ב: 3] (א) כריתות ט. ט. (ד) ט"ז
ג. ג. (ב) [ויקרא ד, 15]
(1) במדבר ו, 1. 4. 15.

נוסחת הריב"ן

6 [א] מוסדות איש
דן: 2 [ב] מוסדות: 7 [ג] שער
למאן כתיב: 8 [ד] דלתי: 9
1 [ה] מוסדות קרבן מוסדות
דבר טבור שנטמא אין
שביעי טבור עולה לו מן המנין
אמר רב חסדא רבי הוה
דלמא את נזירות טהרה הוה
עליו עד יום שמיני שמכיל
קרבנותיה דחילת וקדש טו:
10 [ו] דחשיב: 11 [ז] עליו: 12 [ח]
ליה שנטמא: 13 [ט] דלתי: 14
15 [י] שמיני טו: 16 [יא] אלא
וחליל: 17 [ב] מן חוקתה כתיב
אלא כתיב: 18 [ג] דחשיב
לימא כתיב: 19 [ד] שמיני
הסיד דלמא קרבן מוסדות
ענין לשביעי שיהא יום
תגלחתו שיהא עליו נזירות:
דלמא אטמא קודש שביעי
קרבנו לחייב אטמו בשני
קרבנות טומאה: ורבי וסי:

הגהות הריב"ן

6 [א] וסי' דיה לעולם וסי'
והא דקאמר ימי חלוטו
לכ"י וזכית פירין נתקח:
7 [ב] בא"ד כהוא מתגלה
משכשכו: 8 [ג] ויהי זכר את
נזירותו דין כתיב
וחליל מיה ש"מ ברי'
מקתני: 9 [ד] דיה אלא
שנטמא שמי: 10 [ה] יהיה
כיום תגלחתו וסי' יגלה
לשני ליל וזכית את
נתקח: 11 [ו] ויהי כגון
שנטמא וסי' טהרה ליל
וקרי ליה טומאה
אריכתה כתיב וחליל מיה
דלי אליבא וסי' ואינו חייב
וסי' אלא קרבן אחד
דאליבא דרבי כיון דנטמא
ביום שני וסי' נתחייב
קרבן על כל חליל כתיב
והיה וזכית דלי נתקח:

הגהות מורה"ב

א [א] וסי' דיה כגון שנטמא
וכי' וחור ונטמא ביום ו'
דטומאה וסי'. גיב ע"י
א"מ: 2 [ב] חוסי' דיה ביום
תגלחתו וסי' והא דתני פ'
קמא בכריתות דף ב' גיב
כתיב ויהי חליל מוסדות
נזירות לעיל טהרה
כחמ. אורח מיסוד:

הגהות הרוספוט

1. חיתת משביע נתקח.
2. גי' טהרה.

מי שאמר פרק שלישי נזיר

יח.

דאי סלקא דעסק פגלחת טומאה ימי חלוטו מי לא כתיב פגלחת. והכתיב וכנס המטרה את כגדיו וגו' והואו דינא דקא מייתי ומה נזיר בקרב כו' היכי קאמי וזהו זה חוה ראוין לתגלחת: לעולם אימא לך תגלחת דטומאה 6 כיון שהיה ושהו ועל מתגלה בשביעי שלו והאי

ימי חלוטו מי לא בעי תגלחת. כסוף ימי חלוטו כדכתיב וכנס המטרה את כגדיו וגלה את כל שערו אצל תגלחת דטומאה לית ביה כגדיו דגם תגלחת שניה שמגלה אחר ימי קפדו מתוך טומאה הוא מגלה שגם כימי ספרו מטמא אדם כמגע: לא תגלחת טומאה הנזירות קהני. כלומר לעולם אימא

י' א מ"י פ"ו חל' נזירות הלכה ג: י' ב מ"י ט' הלכה ח: י' ג מ"י ט' הלכה ו: י' ד מ"י ט' הלכה ז: וע"ש כתיב:

6 [א] דקא פירין ימי חלוטו שאין שער ראי לתגלחת כמתגלחת דנזירות קאמר דלילו נזירות בקרב כשהוא 7 [ב] מגלה מעכשיו מתגלה על נזירות אצל נזיר מזרעו כשמתגלה תחילה מתגלה על שנתרפא מזרעו והכי קתני ימי חלוטו שאין ראי לתגלחת טומאה דנזיר אלא לתגלחת דזרעו לא כל שכן שאין עולין מן המנין דנזירות דטהרה ולעולם אימא לך היכא דנזיר והוא צבית הקבירות טעון גילוח דטומאה: 8 [ג] שם וכי ימות מס עליו כפטם פסאוס כטבור שנטמא כו': נזיר כקבר. שהיה טמא מתחילה 9 [ד] נזירות: אינו דין כו'. 10 [ה] מדקתני ולפטור את הנזיר כקבר שאין טעון העברת שער שם מיה שאין טעון גילוח 7 שער ש"מ: אלא 11 [ו] טמא שנו שביעי שלו. שטובל בו עולה לו מן המנין דהואיל וזכיתו כר קרבן מתחיל למנות מבו ביום: ונזיר שפור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו מן המנין. דאין לו טהרה עד יום שמיני 12 [ז] שמיני קרבנותיו כו': דסניא וקדש אס רששו. שיתחיל למנות לענין נזירות ביום הבאת קרבנותיו שהוא שמיני כדכתיב: וזכית השמיני יבוא שמי מוריס: ביום פגלחתו. שהוא שביעי שנטמא אין שביעי שלו עולה לו מן המנין דטומאה ויהי חליל מיה ש"מ ברי' מקתני: 13 [ח] דיה אלא שנטמא שמי: 14 [ט] יהיה כיום תגלחתו וסי' יגלה לשני ליל וזכית את נתקח: 15 [י] ויהי כגון שנטמא וסי' טהרה ליל וקרי ליה טומאה אריכתה כתיב וחליל מיה דלי אליבא וסי' ואינו חייב וסי' אלא קרבן אחד טהרה משביעי שהוא יום תגלחתו חילל עליה: ומשכח לה. דמיהו טומאות הרבה: כגון שנטמא. ומנה ששה כדי להוות 16 [יא] עליה בשלישי ובשביעי 17 [ב] וחור ונטמא ביו' 18 [ג] דטומאה אחריתי איקרי הואיל ועל כל ביום אצל בקרבן אינו חייב אלא אחד שכל זמן שלא יתה שעה שראיה להביא קרבן שערדין לא הגיע ליום ח' אינו חייב אלא קרבן אחד אצל אס נטמא וחור ונטמא בשני אינו קורא לו טומאות הרבה לפי שערדין לא חל עליו טהרה כולל 19 [ד] ודמי ט' לטומאה אריכתה. דאי אליבא דרבי לא משכח לה דמיקרי טומאות הרבה ולא לחייב אלא קרבן אחד דאי אמרת משכח לה כגון שנטמא בשביעי וחור ונטמא בשביעי 20 [ה] אינו חייב אלא קרבן אחד לסוף ימי טהרתו כיון דנזירות דטהרה לא חילל עליה עד יום שמיני כולה חדא טומאה אריכתה היא וליכא בה טומאות הרבה. ואי אמרת כגון דנטמא 21 [ו] בשמיני והויין להו טומאות הרבה הא נמי לא מיתרחתא דלא יבוא אלא קרבן אחד דאי אליבא דרבי כיון דנטמא יום שמיני שיהא שעה שראיה להביא בה קרבן נתחייב על כל 22 [ז] אחד. הילכך לא מיתוקמא 23 [ח] אלא כרבי יוסף ברבי יהודה ש"מ: מאי שנטמא דרבי. דלמא לא חילל עליה נזירות דטהרה עד יום הבאת קרבנותיו: דאמר קרא וכפר עליו מאשר חטא על אחד ראשו עליו הנפש וגו'. 24 [ט] דשמעט אימתי וקדש את ראשו שיתחיל למנות בו בזמן שיכפר עליו דהיינו בשמיני 25 [י]

דאי ס"ד תגלחת טומאה ימי חלוטו מי לא בעי תגלחת לא תגלחת דנזירות קתני ת"ש יוטמא ראש נזרו כ"טהור שנטמא הכתוב מדבר שהוא טעון העברת שער והבאת ציפורין ולפטור את הנזיר בקבר 26 שאין טעון העברת שער והבאת ציפורין והלא דברים ק"ו ומה טהור שנטמא טעון העברת שער והבאת ציפורין מי שהיה טמא מתחלה אינו דין שיהא טעון העברת שער והבאת ציפורין ת"ל וטמא ראש נזרו כמי שהיה טהור ונטמא הכתוב מדבר שיהא טעון העברת שער והבאת ציפורין ולפטור את הנזיר בקבר ש"מ מאן תנא הא דת"ר 27 אין בין טמא שנזר לנזיר טהור שנטמא אלא שנטמא שנזר שביעי שלו עולה לו מן המנין ונזיר טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו מן המנין א"ר חסדא רבי היא דאמר רבי אין נזירות טהרה חלה אלא עד שמיני דאי תימא ר' יוסי בר' יהודה היא דאמר נזירות דטהרה משביעי היא דחילל 28 מאי רבי ומאי ר' יוסי ברבי יהודה דתניא 29 וקדש את ראשו ביום ההוא ביום הבאת קרבנותיו דברי רבי ר' יוסי בר' יהודה אומר ביום תגלחתו והא דתנן 30 נזיר שנטמא טומאה הרבה אינו מביא אלא קרבן אחד מאן תנא אמר רב חסדא ר' יוסי בר' יהודה היא דאמר נזירות טהרה משביעי חילל ומשכח לה כגון שנטמא בשביעי וחור ונטמא בשביעי 31 (ומני ר' יוסי בר' יהודה היא) כיון דלא יבא שעה הראויה להביא קרבן אינו חייב אלא קרבן אחד דאי תימא רבי היא אי ננטמא בשביעי וחור ונטמא בשביעי (וחור ונטמא בשביעי) כולוהו טומאה אריכתה היא ואי ננטמא בשמיני וחור ונטמא בשמיני הרי יצתה שעה שראויה להביא קרבן מאי טעמא דרבי אמר קרא 32 וכפר עליו מאשר חטא על יהודה אם כן לימא קרא וקדש את ראשו ביום

לך תגלחת דטומאה ודקאמרת דכימי חלוטו נמי איכא תגלחת דטומאה לא תגלחת דנזירות קתני דנזיר בקרב ראי שער לתגלחת מחמת נזירות וכימי חלוטו לא כתיב תגלחת דטומאה מחמת נזירות אלא מחמת זרעו זהו און שייך לנזירות כלל הילכך לא יעלו לו ימי לנזירות: כ"טהור שנטמא הכתוב מדבר. כלומר שהתחיל למנות נזירות בטהרה ואחרי כן נטמא כדכתיב והימים הראשונים יפלו: ולפטור את הנזיר בקבר שאין טעון העברת שער והבאת ציפורין. והוא הדין דממעט ליה מאסר דכתיב כההוא עניינא והיינו דקאמר מנמתי נזיר בקבר אינו מביא קרבן טומאה דמיקטיה קרא כדכתיב הכא: והלא דברים ק"ו. פירוט אי לא מיעטיה קרא ומה טהור שנטמא טעון כו' כלומר שנטמא הזקיקתו לכך כל שכן היכא דנטמא מתחילתו שטמא ביותר שהזקיקתו טומאתו לכל מיל' וטמא ראש נזרו מיותר דמלי למיכר וכי ימות מת [עליו] כפטם פסאוס וגלה ראשו: ביום הבאת קרבנותיו. דלך כתיב בקרא ביום השמיני יבוא שמי מוריס וכו' וכפר עליו מאשר חטא על הנפש ושקד ראשו ביום ההוא שמעיין ביום שמיני שהוא הבאת קרבנותיו כדמפרש לקמן בסמוך:

הגהות הריב"ן

6 [א] וסי' דיה לעולם וסי'
והא דקאמר ימי חלוטו
לכ"י וזכית פירין נתקח:
7 [ב] בא"ד כהוא מתגלה
משכשכו: 8 [ג] ויהי זכר את
נזירותו דין כתיב
וחליל מיה ש"מ ברי'
מקתני: 9 [ד] דיה אלא
שנטמא שמי: 10 [ה] יהיה
כיום תגלחתו וסי' יגלה
לשני ליל וזכית את
נתקח: 11 [ו] ויהי כגון
שנטמא וסי' טהרה ליל
וקרי ליה טומאה
אריכתה כתיב וחליל מיה
דלי אליבא וסי' ואינו חייב
וסי' אלא קרבן אחד
דאליבא דרבי כיון דנטמא
ביום שני וסי' נתחייב
קרבן על כל חליל כתיב
והיה וזכית דלי נתקח:

הגהות מורה"ב

א [א] וסי' דיה כגון שנטמא
וכי' וחור ונטמא ביום ו'
דטומאה וסי'. גיב ע"י
א"מ: 2 [ב] חוסי' דיה ביום
תגלחתו וסי' והא דתני פ'
קמא בכריתות דף ב' גיב
כתיב ויהי חליל מוסדות
נזירות לעיל טהרה
כחמ. אורח מיסוד:

וכי

חורה אור השלם

1. וכו' ימות מת עליו
בפתח פיראם ופסא ראש
נזיר וגלה ראשו ביום
שקדו ביום השביעי
2. וקדש את ראשו וקדש את
ראשו ביום ההוא:
במדבר ו 1 יא

מוסף רש"י

וקדש את ראשו. למרות
שהיה שניה (בכריתות ב:)

פי' הרא"ש

טהרה: מה טהור שנטמא
וכי' אפי' שתהלתו היה
טהור כ"ש טמא שקבל
עליו נזי' בטומאה: ביום
הבאת קרבנותיו. דהיינו
יום ח' או תחילת קדוש
ראשו דהיינו ידול שער
לנזירות טהרה דכתיב
קדוש יהיה גול פניו: וכו'
יסי' ברי' יהודה אומר ביום
תגלחתו. היינו כו' לקמן
מפרש טעמיהו: מני ר"י
ברי' יהודה (היא) דאמר
נזיר טהרה פ"ו הוא
דחילל. הלכך קרי ביה
טומאות הרבה כי כבר
תחיל למנות נזירות טהרה
ומי' אינו סביא אלא קרבן
א' וכיון דצדיו לא יצאת
שעה שראוי להביא בה
קרבן אכל לזכר דאמר נזי'
שתהרה לא חילל על ח'
אם נטמא כו' חדא טומאה
אריכתה היא ואם נטמא
בחו' הרי יצאת שעה שראוי
להביא בה קרבן כו'
קרבנות בעי' למיחי:
6 [א] אימתי וקדש את ראשו
בזמן שפטר. כלומר בזמן
הראוי לכפרה אף אם לא
כפר: אי' לימא קרא וקדש
את ראשו. וכו' לא מסיילא
דעגא דאוכפר קאי:

6 נראה דקס גריטמו נגמ: